

TALLINNA POLÜTEHNİK

TPI PARTEIKOMITEE, REKTORAADI, KOMSOMOLIKOMITEE JA AMETIÜHINGUKOMITEE HÄÄLEKANDJA

Nr. 8 (1194)

Ilmub 1949. a. aprillist

Reede, 14. märts 1986

Hind 2 kop.

Mehaanikateaduskonna dekaan **MIKKEL PIKNER:**

1. Tähtsaid sõnumeid ja mõtteid esitati kongressil väga palju ja raske on neid hoobilt pingeritta seada. Olulisem ja meeldejäävam oli vast kongressi üldine asjalik atmosfäär, arutelu tõsisus ja printsipiaalsus, vastuvõetud otsuste haare ja resolutsioonid. Selles kõiges kajastus kindel soov hakata töötama ja suhtuma tehtusse uut moodi ning senisest märgatavalt nõudlikumalt. Tõsi, palju tehti ka juttu juba varem räägitud probleemidest ja nähtustest, mis on piduriks kõigele edasiviivale nagu bürokraatia, kuritarvitus, inertsus, saamatus, sõnade ja tegude erinevus. Kuid see, millise hukkamõistu need ilmingud said, ja millise otsustavusega nende vastu astuti, ei anna põhjust kahelda: tagasiteed ei ole. Kongress tõi värskeid tuuli meie argile, nii majanduspoliitikasse, haridusellu kui ka kogu ühiskonna sotsiaalprobleemistikku.

Eks igauks meist jälgis erilise huviga seda, mis tema enda tegevusvaldkonnas kongressil öeldi. Heameel oli tõeada, et kõrgharidust ootavad ees põhjalikud ümberkorraldused eesmärgiga täiustada spetsialistide ettevalmistuse süsteemi ja nende kasutamist tööstuses. Koos spetsialistide kvaliteedi parandamisega püstitati nõue tõsta inseneritöö prestiiži väärtuse tasemele.

Kuna olen erialalt masinaehitaja, siis kõitis tähelepanu kõik masinaehituse kohta öeldu. Kongressi resolutsioonis on kirjas: «Juhtivat osa teaduse ja tehnika progressi kiirendamisel peab etendama masinaehitus, mis tuleb lühima ajaga tõsta tippasemele. Palju tuleb teha (...) uute konstruktsioonimaterjalide ja muude progressiivsete materjalide järgi vajaduse rahuldamisel». See ei ole mitte ainult üleskutse rahvamajandusele, vaid ka tegevusjuhiks kõrgkoolis teaduse ja õppetöö organiseerimisel.

2. Kõigepealt vajadus parandada inseneride ettevalmistuse kvaliteeti. See esitab kõrgendatud nõuded pedagoogilisel õppe-kasvatustöö organiseerimisel. Vaja on oluliselt tugevdada sideid ettevõtetega, kuhu me suuname oma lõpetajad. Teisalt tuleb ka üliõpilastel tõsiselt revideerida oma suhtumist õppetöösse. Ainult sügavate teadmistega insinieritöökas rääkima sotsiaal-majandusliku arengu kiirendamise probleemide lahendamisel. Seega peab tänane üliõpilane olema teadmiste ja oskuste, töökam ja maailmavaateliselt kindlam kui kunagi varem. Ainult-kuidagi-läbiõppida ei väeri inseneridiplomit ja sellised inimesed tuleb suunata sobivale tööle rahvamajandusse. Ka siin tuleb rakendada leninlikku printsipi — pigem vähem (inseneridiplomiga spetsialiste), kuid paremaid. Tõsi, see suurendab järsult väljalangevust, kuid tõi see-eest meie lõpetajate hinda, mis on äärmiselt vajalik inseneritöökas prestiiži tõstmiseks üldse.

Masinaehituse juhtiva osa tunnistamine teaduse ja tehnika progressi kiirendamisel

asetab erilise aktsendi masinaehitustehnoloogia erialale. XII viisaastakul kujuneb MM-eriala vastuvõtt suurimaks instituudis — ainuüksi päevasesse õppevormi võtame 150 üliõpilast (6 õpperühma). Kuna eriala on laia profiiliga, siis rahvamajanduse vajaduste paremaks rahuldamiseks tuleks vanematel kursustel ette näha üliõpilaste spetsialiseerumine 4–5 eriharusse. Masinaehitusinseneride massiline koolitamine kaasaegse tehnika tasemel nõuab kateedri materiaal-tehnoloogilise baasi radikaalselt parandamist; juba lähitulevikus on vaja juurde kaks uut õppelaboratooriumi.

on vaja läbi vaadata instituudi teaduspotsentsiaali kasutamine.

Keemiateaduskonna dekaan **ANTS VIRKUS:**

Minu arvates räägiti kongressil ainult olulistest probleemidest, tühje sõnu tehti seekord väga vähe. Kui aga lähendada kitsamatest nn. «ametkondlikest» huvidest, siis: 1. Olulisemaks sõnumiks pean seda, et väga paljud sõnavõtjad rühutisid kõrgkooli töö ümberkorraldamise vajadust ja seda nii spetsialistide parema ettevalmistamise kui ka kõrgkooli teadusliku potentsiaali intensiivsema kasutamise seisukohalt.

optimismiks, et NLKP KK 1985. a. aprillipileenul esitatud meie ühiskonna sotsiaalse ja majandusliku arengu kiirendamise kontseptsiooniga püstitatud sihtide saavutamine on võimalik.

Energeetikateaduskonna dekaan **OLEV TAPUPERE:**

1. Selgelt fikseeritud nõue riikide ja rahvaste konstruktiivse, loova vastastikuse koostöö sisseadmisest kogu meie planeedil. See kindlustab meile tähtsaima — RAHU. 2. Eelkõige sotsiaal-majandusliku kiirendusstrateegia ellurakendamine — valmistame ju kaadri selleks! See kaader peab kindlustama tsükli «teadus-tootmine» kõikide lülide täpse ja ladusa töö.

Sanitaartehnika kateedri juhataja **LEOPOLD PAAL:**

1. On vaja uutele alustele seada kõrgkoolide ja rahvamajandusharude vastastikused suhted ning suurendada nende ühishuvi kaadri õpetamise ja kvalifikatsiooni taseme tõstmise, sealhulgas tootmistöös kaadri kasutamise, põhjaliku parandamise vastu. 2. Lubamatult aeglaselt kasutatakse keskkonnakaitse küsimuste lahendamisel teaduse ja tehnika uusi saavutusi. Projektides on ikka veel vananenud lahendusi, samal ajal kui teadlaste poolt on välja töötatud täiesti uued ja kaasajaga tehnoloogiad ning meetodid. Meie kõik kanname vastutust looduse eest järelpõlvde ees.

Masinaehitustehnoloogia kateedri juhataja **REIN KÜTTNER:**

1. Raske on sellest infotulvast tuua välja seda kõige OLULISEMAT SÕNUMIT. Arvan, et olulisem on seni kehtinud majanduspoliitika kriitiline analüüs ning olemasolevatest ebakohtadest ülesamamise teede äratoomine. Rahvamajanduse arengu nn. «kiirendusstrateegia», majandamismeetodite täiustamine ja rahva heaolu plaanitud tõus kuuluvad nende «teede» hulka. 2. Vajadus tagada masinaehituse ennakareng, parandada projekteeritavate masinate kvaliteeti, moderniseerida tootmist uute tehnoloogiliste ja kompleksse automatiseerimise alusel, seavad uued nõuded ka TPI diplomiga masinaehitusinseneridele (nii olemasolevatele kui ka tulevastele). Arvestades meie vabariigi masinatööstuse eripära, näen põhiliste teadepüstitatud ülesannete lahendamisel MM-eriala lõpetajate üha laialdasemat spetsialiseerimist, kateedri sidemete tugevdamist ettevõtete ja teadusasutustega ning teadus- ja õppetöö materiaal-tehnoloogilise baasi koostamist. Sealjuures tuleb tagada masinaehitusinseneri ettevalmistava kõrgkooli ennakareng võrreldes kogu masinatööstuse arenguga. Töölist ennakarengut saab tagada üha suurema üliõpilaste arvu kaasamisega kateedrite, ettevõtete ja teadusasutuste teadustöösse. Mõndagi on toodud suundades tehtud, palju tuleb aga veel teha.

Teadusliku kommunismi kateedri dotsent **GABRIEL HAZAK:**

1. Parteikongressil öeldut ja arutatut tuleb muidugi käsitleda konteksti silmas pidades. Pole õige üksikuid mõtteid tervikust välja rebida või ülejäänud osadele vastu seada.

Siiski on meie ühiskonna edasise progressi vaatevinklist ilmselt olulisem see, kuidas õnnestub edendada majandust, viia see võimalikult kiiremini üle intensiivarengu rööbastele. Juhtiv ja senisest veelgi vastutusrikkam roll selle ülesande täitmisel on parteil. Seepärast pean eriti oluliseks kaht põhimõtet, mida kongressil rõhutati. Esiteks, see, et partei võib edukalt lahendada uusi ülesandeid, kui ta ise areneb pidevalt, on vaba «eksimatuse» kompleksist, hindab saavutatud tulemusi kriitiliselt ning näeb selgesti, mida tuleb teha. Teiseks väärneb sellega seoses ikka ja jälle tähelepanu V. I. Lenini mõtteavaldus partei XI kongressil: «Kõik seni hukkunud revolutsioonilised parteid hukkusid sellepärast, et nad läksid usakaks ega osanud näha, milles on nende jõud ja kartsid rääkida oma nõrkustest. Meie aga ei hukku, sest me ei kardä rääkida oma nõrkustest, vaid õpime nõrkustest jagu saama.»

Need sõnad on parteile praegusel vastutusrikkal ja murrangulisel etapil otsekui orientiiriks. Kongressi lõppistungil kutsusid nad esile kohalolijate keskvald ülesandeks. Partei keskkomitee poliitilises ettekandes märgiti, et kahjuks on hakanud levima seisukoht, mille puhul majandusmehhanismi mistahes muutmises nähaakse peaaegu et taganemist sotsialismi põhimõtetest. Sellega seoses rõhutas M. S. Gorbatšov: «juhtimise, nii nagu ka kogu sotsialistliku tootmishetete süsteemi täiustamise kõrgeim kriteerium peab olema sotsiaal-majanduslik kiirendus, sotsialismi tegelik kindlustamine.»

Niisiis — mitte karta uusi, loovaid mõtteid ja tegusid, mitte klammerduda formaalbürokratliku «et-midagi-ei-juhtuks-juhtlaste» elutõe külge — see on hädavajalik tingimus meie ühiskonna sotsiaal-majandusliku, poliitilise ja vaimse arengu kiirendamiseks.

2. Minu erialane töö nii instituudis kui ka väljaspool, s.h. raadios, televisioonis ja ajakirjanduses on otseselt ning täielikult seotud NLKP 27. kongressil arutluse objektiks olnud problemaatikaga. Seepärast leiab eralditult kõik kongressil arutatut nii või teisiti käsitlemist minu igapäevases töös. Võin vaid lisada, et töö kujuneb varasemaga võrreldes veelgi huvitavamaks, aga ka keerulisemaks. Mulle on see igal juhul meeltemööda ning tahaks loota, et ka tudengeile ja teisteles kuulajale-lugejale. Mõistagi eeldab niisugune töö pädevust. Ka ideoloogia sfääris.

Tööstuse juhtimise ja planeerimise kateedri juhataja **RAOUL ÜKSVÄRÄV:**

1. Inimese, tema teadliku ja loova tegevuse väljatoomine (Teema järg 2. lk.)

NLKP 27. KONGRESS

Lõppenud NLKP 27. kongressi puhul korraldas «Tallinna Polütehnik» väikese ringküsitluse kahe küsimusega:

1. MIS ON KONGRESSI OLULISIM SÕNUM TEIE JAKS?
2. MILLISE KONGRESSIL VÄLJAÖELDUD (LÄBIARUTATUD) MÕTTED LEIAVAD RAKENDUSTEIE IGAPÄEVATÖÖS?

Instituudi parteisekretär **AAU TALTS:**

1. NLKP 27. kongressil vastuvõetud dokumendid omavad hindamatut tähtsust kogu Nõukogude rahvale. Kui vaadata oma põhitöö ja -tegevuse seisukohalt, siis esmase tähtsusega on haridussüsteemi, eriti kõrgharidust ja noori puudutavad küsimused nagu rahva hariduse ja kultuuritaseme tõstmine, tema vaimsete vajaduste rahuldamine, noorte patriootilise ja internatsionaalse vaimu tugevdamine, kõrgharidussüsteemi täiustamine, mis seisneb spetsialistide väljaõppe efektiivsete meetodite ja sihtotstarbeliste vormide rakendamises. Head meelt teeb ka vastuvõetud dokumentides märgitud, et pööratakse konkreetselt tähelepanu kõrgemate õppeasutuste materiaalsetele baasile.

2. Et NLKP 27. kongressi otsuseid rakendada, selleks tuleb neid kiiresti omandada, s.o. põhjalikult tundma õppida. Selleks on instituudi juhtkonnas ja parteikomitee poolt plaanid koostatud. Koheselt saame kongressi direktiive täita ka arvutustehnika ja informaatika õpetamise osas, sest vastav teaduskond on ju äsja loodud. Arvatavasti kõikide ülitõsisete ülesannete lahendamisel ei ole teisejärguline ka töödistsipliin ja töökorraldus. Samuti ei ole kahtlust, et lähima aja ülesanne on uurimistöö rahvamajandusliku efektiivsuse tõstmine, milleks

2. Igapäevases töös oleme hakanud pöörata oluliselt suuremat tähelepanu töödistsipliini tugevdamisele. Teiseks oleme lõpetanud loodrite vedamise kursusel kursusele. Kes ei taha õppida või kellel puuduvad selleks võimed, see peab TPI-st lahkuma ja otsuma omale rakendatust mujal temale sobival ja ka riigile kasutoovamal alal.

Majandusteaduskonna dekaan **JAAK TAMBERG:**

1. OLULISIM SÕNUM minu-le kongressilt oli realistlik ning printsipiaalne hinnang sellele, mis meil on ja mida meil pole, loobumine «poolikust tõeist, mis häbelikult väldib teravaid nurki». Selline hinnang on antud paljudele valdkondadele. Piirdun siin vaid ühe näitega, mis on eriti oluline mulle majandusteadlasena, tööjõuprobleemide asjatundjana: meie rahvamajanduses ei ole tööjõudefitsiiti — nii on sedastatud NLKP KK poliitilises ettekandes. Selline tõdemus võimaldab senisest kardinaalselt erinevalt käsitada ja lahendada mitmeid olulisi majandusprobleeme.

2. KONGRESSI MÕTTED on ääretult tähtsad häälestamaks meid otsima ja leidma uut tüüpi lahendusi. Mida varem me hülgame paljud senised mõttestereotüübid, probleemide stereotüüplahendused, seda parem meile endile kui ka kogu meie ühiskonnale. Majandusteadlasena sain kongressi materjalidega tutvumisel tuge

(Teema algus 1. lk.) asjade, süsteemide, meetodite jms. varjust. Selle asjaolu seostamine kavatsusega asendada senisest enam tegevuste raskuspunkt põhilistesse tootmisüldesse — ettevõtetesse — ja territoriaalsetesse kompleksidesse, kaasa arvatud juhtimine suurte majandusrajoonide järgi, ning nende õiguste ja osa suurendamine oma töö korraldamisel ja tulemuste jaotamisel. Siia lisandub kõrgemal tasemel organite detailideni mineva reglementeerimise ja jooksvasse tegevusse piasjadeni mineva sekkumise lõpetamine; nende keskendumine põhimõttele tähtsusega küsimuste lahendamisele, eelkõige majandusstrateegia kujundamisele. Kokkuvõttes peaksid need vahendama bürokraatlikku asjaajamist ja parandama majandusettevõtete lõpptulemusi. Mida edukamalt aga funktsioneerivad majanduse põhilülid, seda paremaks kujunevad kõrgkooli tegevustingimused — nii talle eraldatavate rahaliste ja materiaalsete vahendite näol kui ka talt nõutavate spetsialistide ja uurimistöö kvaliteedi näol.

2. Suuremal või väiksemal määral kõik meie inimtegevuse korraldamist ja majanduselu puudutavad mõtted. Tulevaste majandusjuhtide ette-

valmistamine ja mitmesuguste majandusorganisatsioonide tegevuse täiustamiseks tehtav uurimistöö, juhtide koolitamine ja konsultatsioonitegevus hõlmavad kõiki neid. Laia silmaringiga, stereotüüpse mõtlemise kammitsaist vaba paindliku mõttelaadiga, uuele orienteeritud loova suhtumise, algatusvõimelise, oskusliku suhtleja ja otsustaja ning vastutustundega tulevaste majandusjuhtide kasvatamine nõuab neile inimtegevusse ja majandusellu puutuva kogu olulise head selgeks tegemist. Noori, aga ka eakamaid, tuleb õpetada mitte üksnes uut moodi mõtlema, vaid ka tegutsema, muutma tegutsemist paremaks. Teisalt, kui suureneb majandusorganisatsioonide iseseisvus, nende õigused ja vastutus oma tegevuse lõpptulemuste saavutamisel ja jaotamisel, suureneb ka nende huvi kõige vastu, mis neid selles tegevuses aitab. See omakorda sunnib meid uurima ja otsima, kuidas neid paremini abistada, ning tegema seda nii, et abi oleks otsitud, hinnatud ja efektiivne.

Linnalabori teaduslik juhendaja
MARJE PAVELSON:

1. Kongressi olulisim sõnum tundub mulle olevat poliitilises ettekandes ja mitmetes sõna-

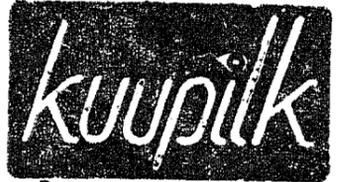
võttes väljendunud kardinaalselt uus suhtumine majandusprobleemidesse, võitlev hoiak inertsuse ja tardunud rahulolu suhtes. Majandus ootab julgeid muutusi — olgu tegu siis ettevõtte, tootmisharu või territooriumiga. Vanad ja aegunud arusaamad toodavad mannetuid strateegiaid, uus lähene mine aga on arengu reaalse intensivistamise eeldus. Paljad arutlused teovõimsa majandamisemehhanismi loomise ümber ei vii kuhugi, vajalik on huvile põhinev ja huvi ergutav praktiline tegevus.

Ses mõttes on lootusrikas kongressil korduvalt välja öeldud mõtte tootmistulemuse ja töö eest suadava hüvituse seotamisest, mis rakendust leides peaks korrastama ergutusmehhanismi ja säästma elavtööd. «See, mille me ise teeme, see meil ka on, sellest me hakkame ka elama», peaks mõtlema panema neid, kes koostavad headest soovidest kantud plaane, mille täitmiseks puudub ressurs, niisamuti neid, kes on harjunud saama, mitte aga tööd tegema.

Reserve on küllaga — peamine neist inimesed ise, kes teevad ja loovad. Kuidas ja mida, see sõltub huvist ja võimest, järelikult just neid peaks ühiskond edendama ja kasutama.

2. Üks olulisem mõte, millest tahaksin juhendada, on seotud ühiskonnateaduste ja praktika vahekorraga. Kongressi ettekandes rõhutati vaid nende teadussuundade elujõulisust, mis lähtuvad praktikast ja naisevad tema juurde. Elu nõuetest irdumine muudab ühiskonnateadused tarbetuks. Järelikult tuleb leida valdkonnad, kus ühiskonnateadlane on pädev oma sõna sekka ütleva. Selle sõna kaal ja ühiskondlik hinnang sõltuvad sellest, kuidas selgesti teaduse tegijad näevad oma ülesandeid ning mil määral nad tahavad ja suudavad neid lahendada mitte üldiste ja viljatute arutelude, vaid sisulise, praktikast tunnetava ja mõjustava tegevusega. Kasvuruumi peaks olema — kasvõi uurimismetoodika valdkonnas — majandusliku ja sotsiaalse analüüsi tõhusus näiteks sõltub suuresti sellest, kuidas tuntakse matemaatilist statistikat, mil määral suudetakse kasutada arvutit jne.

Kujutus ühiskonnateadusest kui skolastilisest dogmade kogumist on paljuti ühiskonnateadlaste enda loodud. Järelikult peaks sidemed praktikaga tugevema kvalitatiivselt uuel tasandil — lähtuvalt analüüsi- ja sünteesioskusest, erinevate teaduste omavahelisest koostööst, kaasajal tehnilisel baasil.

VEEBRUAR

Elu on sündmuste vool. Sündmused sinu, sinu ümber ja sinust kaugemal. Nad kuhjuvad ja vallutavad sinu, mõjuvad ja mõjutavad, sunnivad mõtlema ja tegutsema, annavad tegudele sisu ja mõtestatuse. Nad eralduvad ja karkovavad, kaugenevad jälgegi jätmata, muutuvad sinu jaoks olnud olematuseks. SUNDMUS või sündmus endas läbi elu — see on sinu teha, teadvustada, mis jääb, mis mitte. Ja ikkagi oled sa ise kogu aeg sündmuste keskel, nende sees, sa võid neid luua, muuta, võid ka suretada nagu sa ise võid olla sündmuseks teistele, oma rahvale, riigile, tervele maailmale. Sa oled INIMENE, ühiskondlik olemine, oma aja ja maa vili, oma aja ja maa lahutamatu liige. Kõike seda pole sul õigust unustada.

Tundub, et ei kunagi varem pole räägitud nii palju inimesest. Teda on vaja hoida ja kaitsia, aidata ja julgustada. Kuid mitte ainult. Teda on vaja suunata ja juhtida... Kõik... Ei, kes siis on need suunajad ja juhtijad? Ikka inimesed — lahutamatu seotus. Järeldus: enesepuhastusprotsess, enesemuutus, eneseseund, vastutuse tunnetus. Järeldus — mida paremini me töötame, seda paremini me elame. Selge kõigile, kuid igapähe eneses veel lõplikult kinnistumata, paljudel vaid sõnad, mil pole tegude katet. Poliitilises ettekandes NLKP 27. kongressile ütles M. Gorbatšov nii: «Niisugused on plaanid. Ent rääkida on vaja peamisest: need plaanid saavad realsuseks vaid tingimusel, et iga nõukogude inimene töötab pingeliselt ja efektiivselt. Igauks — millisel töö- või ametikohal ta ka ei töötaks. See, mille me ise teeme, see meil ka on, sellest me hakkame ka elama.»

NLKP 27. kongress oli SUNDMUS.

Sündmus, mille mastaapsust on veel raske tajuda. Ei räägitud ju mitte ainult meie eilsest ja tänasest päevast, vaid ka homsest, ülehomsest, üleülehomsest... Ajast, kui tänased noored on parimas elu-, töö- ja loomeaastais, kui nende kujundada jääb järgmise sajandi algus, nende vastutada, kuidas edasi. Siit ka loomulik hool hariduse ja harituse pärast. Mure inimese, oma maa ja kogu maakera pärast; avameelne ja siras dialoog oma rahvaga; usk oma inimesesse, oma rahvasse, valitud tee ainuõigsusse; põhjendatud optimism, et kõik kavandatu «uus» selleks ka saab; julgus «uus» ellu viia, mitte hulljulgus, ka julgus julguse eest vastutada; kohustus iga inimese, kogu rahva, terve maakera ees — see jäi kõlama ja teeb NLKP 27. kongressist sündmuse läbi aegade.

ENNO TAMMER

TÄNU AVALDAMINE

8. märtsil tähistasime rahvusvahelist naistepäeva. See oli kogu maailma emade ja töötavate naiste päev, kes võitlevad oma laste õnne, rahvaste julgeoleku ja sotsiaalse progressi eest.

Seoses üldrahvaliku pidupäevaga

käsin:

avaldada tänu eeskujuliku ametialase, õppe- ning ühiskondliku töö eest järgmistele naisõppejõududele, -töölilistele, -teenistajatele ja -üliõpilastele.

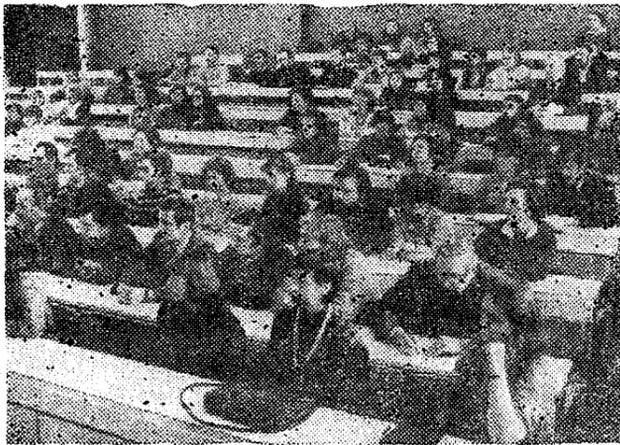
Ülle Aarsalu, KÜ-81 üliõpilane
Karin Allik, MA-81 üliõpilane
Irina Bobrova, KE-29 üliõpilane
Marina Brik, LI-87 üliõpilane
Maret Einpaal, üldtehnilise kateedri assistent
Malle Ennok, majandusteaduskonna prodekaan
Valentina Gorbatiuk, teadusliku uurimistöö sektori vaneminsener
Kaia Hannus, EV-61 üliõpilane
Aasa Helbe, NLKP ajaloo kateedri dotsent
Marie Hiir, ehitusmatrjalide problemlaboratooriumi VI kat. kontrollija-seadistaja
Mari Kaljuste, tehniliste õppevahendite osakonna vaneminsener
Maarika Kameneva, varustusosakonna insener
Meli Kasemets, KO-61 üliõpilane
Maarika Kiisa, KA-61 üliõpilane
Eha Kindel, ehitustehnoloogia kateedri vaneminsener
Nelli Kulešova, autoteede kateedri insener
Piret Kõuts, teadusliku uurimistöö sektori osakonnajuhataja
Mary Laasalu, teoreetilise mehaanika kateedri vanemlaborant
Marju Laasik, orgaanilise ja bioloogilise keemia kateedri vaneminsener
Kaja Ladõgina, EK-107 üliõpilane

Maret Lepik, teadusliku raamatukogu köitja
Milana Liiv, KA-67 üliõpilane
Viire Mandel, toiduainete tootmisharulaboratooriumi juhtiv insener
Piret Meelind, TP-41 üliõpilane
Maret Odamus, TE-61 üliõpilane
Lea Pallas, matemaatika kateedri assistent
Monika Perkmann, LS-101 üliõpilane
Svetlana Petrenjuk, MM-48 üliõpilane
Aino Plank, trükikoja väljastaja
Svetlana Pletševa, üldtehnilise kateedri insener
Galina Potehhina, füüsika kateedri vaneminsener
Helvi Rohtla, keemiatööstuse protsesside ja aparatuuride kateedri vanemlaborant
Rutt Saare, teadusliku raamatukogu toimetaja
Ülle Saarva, NLKP ajaloo kateedri laborant
Juta Sarapik, raamatupidamise kateedri vanemõpetaja
Alla Simagina, TR-47 üliõpilane
Olga Soboleva, MM-87 üliõpilane
Irene Sokolova, teadusliku uurimistöö sektori vaneminsener
Luule Soom, marksismi-leninismi kateedri insener
Niina Sorotšenko, kehalise kasvatuse kateedri remondi-meister
Cecilia-Rasa Unt, filosoofia kateedri vanemlaborant
Kadi Valgesoo, TI-41 üliõpilane
Irina Vassilenko, TM-27 üliõpilane
Kersti Vellerind, mineraalväärtiste problemlaboratooriumi vaneminsener
Liidia Vihtra, MM-48 üliõpilane
Katrin Viil, LS-61 üliõpilane
Ludmilla Viisimaa, orgaanilise keemia kateedri vanemõpetaja
Evi-Mai Võrk, võõrkeelte kateedri assistent
Marje Võrk, teadusliku uurimistöö sektori insener

Rektor B. TAMM

Ajal, mil suur tähelepanu on suunatud tootmise ümberseadistamisele, vajab ajude «ümberseadistamist» ka inimene, eelkõige spetsialist. Tehniline kõrgharidus amortiseerub kiiresti, sajandi lõpul arvatavasti juba 5—10 aastaga. Sellepärast tuleb üle minna pidevale enesetäiendamisele.

4. MÄRTSIL AVATI MEIE INSTITUUDIS INFORMATIKA JA ARVUTUSTEHNIIKA TÄIENDUSÖPPE TEADUSKOND.

Kahekuulistel kursustel on praegu 50 spetsialisti. Aastas on plaanis teaduskonnas õpetada ja täiendada 600 kõrgharidusega inimest, nii tehnilise kõrghariduse kui ka teiste erialade diplomi saanud. Kursustel antakse algõpetus, viiakse spetsialistid kurssi praktiliste tövõtete, et nad oskaksid suhelda töökoha arvutustehnikaga.

Teaduskonna esimesi õppureid tervitasid kõrg- ja keskerihariduse minister ILMAR NUUT, TPI rektor akadeemik BORIS TAMM ja uue teaduskonna dekaani k. t. TOOMAS MIKLI.

EESTI TEHNIIKA JA TEHNIIKAHARIDUSE AJALOOLANE LOENGUTSÜKKEL

TPI energeetikateaduskonna dotsendid on väljaspool oma ametikohustusi ette valmistanud ülalnimetatud üldteemaga loengutsükli, mis on pühendatud Tallinna Tehnikainstituudi avamise 50. aastapäevale. Ühingu «Teadus» kaudu on võimalik kuulda 45-minutilise loenguid alljärgnevatel üksikteemadel:

1. Eesti tehnika ajalugu (enne 13. sajandit m.a.j.). L. Oispuu.
2. Eesti tehnika ajalugu (13.—18. sajandid). L. Oispuu.
3. Eesti tehnika ajalugu (1800—1917). L. Oispuu.
4. Eesti energeetika ajalugu (esimestest vesiveskitest kuni esimese linnaelektrijaamani, 13. saj.—1907). T. Metusala.
5. Poolteist sajandit aurujõuseadmeid Eestis. L. Oispuu.
6. Aurujõuseadmed Eesti laevanduses (alates 1837 ja 1842). L. Oispuu ja N. Rozanov.
7. Elektrivalgustuse algaastad Eestis (1882—1900). E. Risthein.
8. Eesti tööstus aastail 1917—1940. L. Oispuu.

9. Esimesed kogu Eesti elektrifitseerimise kavad (Rahvuslik Jõukomitee ja Eesti Elektrifitseerimise 10-aasta plaan). T. Metusala.

10. Vanemate tehnikakõrgkoolide ajalooandmeid. L. Oispuu.

11. Eesti vanemate tehnikaoõppeasutuste ahelad. L. Oispuu.

12. Tallinna Raudtee Tehnikakool (1880—1918). L. Oispuu.

13. Tallinna Tehnikum tehnikakõrgkoolina (1918—1936). L. Oispuu.

(Järg 4. lk.-l.)

Naised on suur jõud. Nad tungivad kõikjal peale, vallutavad mäetippe ja terveid rahvamajanduse harusid. Ka ehitusteaduskond feminiseerub kõikidest vastuseisudest hoolimata. Kaunid neiud ei pelga ehitamise raskusi ja pürgivad agaralt diplomi poole. Iga kolmas ehitustudeng on paegu naine. Jõutakse ka enne lõpetamist mehele minna ja lapsigi sünnitada.

Kas see lõpuks üle jõu ei hakka käima noorikud? Kus te olete, mehised mehed? Kas annate ka ehitamise naiste meelevalla alla?

LEMBIT JOORITS

* Miks on meil kaks õppeprorektorit? Sellest johtuvalt: milline on omavaheline tööjaotus, millised tööloigud on Teie hoolet all?

Nagu paljudes Nõukogude Liidu kõrgkoolides nii on meilgi kaks õppeprorektorit (mõnes kõrgkoolis isegi 5-6). Likvideeritud on endine õhtuse- ja kaugõppeprorektori ametikoht, kellele koos nimetuse muutmisega lisati tööülesandena ka instituudi kasvatustöö juhtimine, vastuvõtukomisjoni ja ettevalmistusosakonna töö kureerimine; talle alluvad ka ühiskonnateaduste kateedrid. Ülejäänud teaduskonnad ja kateedrid, õppeosakond, tootmispraktika osakond, tehniliste õppevahendite osakond, trüki- ja kirjastusosakond alluvad mulle. Samuti tuleb juhtida mitmete pidevalt töötavate komisjonide ja nõukogude tööd: metoodikanõukogu, VTK-komisjon, prorektorite nõukogu, rahvamalev, operatiivgrupp, jt. — kokku on neid tervelt 16.

* Praegusel ajal räägime palju kõrgkoolist; sellest, et tema prestiiž (sisseastumiskursus) on langenud, ootame kõrgkoolireformi (muutusi). Ent Teie isiklik arvamus, millised oleksid võimalikud prestiiži tõstmise suunad? Konkreetset meie instituudi puhul — mida teha, et tugevdada sisseastumiskursust, seda et meil õpiks erialast tõeliselt huvitatud noored inimesed? Siit ka otsene seos tehnikahariduse (oma erialade, instituudi) propagandaga...

Üldtunnustatult on tehniliste kõrgkoolide ja insenerikute prestiiži tõstmiseks vajalik: 1) Inseneri nimetusega ametikohti peavad täitma vaid tehnilise kõrgkooli diplomiga inimesed; 2) Et inseneride tööülesanded vastaksid tema haridusele ja palk vastaks kõrgendatud ülesannetele.

Nende eelduste täitmisel immatrikuleeruksid ka TPI-sse tugevama õppimistahte ja insenerielukute omandamise kindla motivatsiooniga noored. Praegu on teatud osa meie kontingendist «õõharjumusteta ja kõrgkooli tulnud (või saadetud) vaid perekonna prestiiži tõstmiseks ja üldhariduse täiendamiseks kultuurse seltskonnas. Need tegurid aga õpihimi küllaldaselt tekitavalt ei toimi ning selle puudumisel pääsevad maksvusele kõrvalhuvid.

Propagandatöös peame enam rõhutama inseneride kui tehnikakultuuri võimekate kandidaatide ja loojade vajadust meie kiirelt arenevas ja tehnikereivas rahvamajanduses, peame näitama seda uut ja huvitavat, mis igal aastal lisandub tehnikasse ja ka meie õppeplaanidesse. Noori kütkestab vaid maailmatasemel tehnika ja tuleb näidata, et selle loojateks nad TPI-s kujunevadki. Juutt on ikka nendest noortest, kes sihikindlalt huvituvad oma erialast ja teevad kõik selle omandamiseks. Sellise kontingendi suurendamiseks tuleb praegustes vastuvõttudes sivendada erialaga seostatud kasvatustööd ja tekitada suurem õppimismotivatsioon.

* Kuidas oleks võimalik instituudisiseselt tõsta tudengite huvi õppimise vastu?

Üliõpilaste huvi õppimise vastu tõstaksid: kõige eelpooltoodu täitmine ja õppimise veelgi suurem tähtsustamine instituudis; et aineid õpetaksid-loeksid vaid õpetamisest huvitatud ja vastavate eeldustega kõrgetasemelised ning teadusega otseselt tegutsevad, erialaliselt ja ideoloogiliselt eeskujulikud lektorid, et paraneksid õpetamistingimused (auditooriumide ja laboratooriumide sisustus); et paraneksid õppimistingimused (õppe-ruumide, joonestussaalide arvu suurendamine). Meie instituudis vastavasisuline töö materiaalse baasi tugevdamiseks toimub, kuid tööde maht on nii suur, et ajutised raskused muutuvad kuudepikkuseks ja

MEIE OMA FOORUM

VASTAB ÕPPE- PROREK- TOR

VALDEK MIKKAL

teatud osa õppetööd jääb esialgu pinnapealseks. Vaja on veel õpikute ja õppemetoodilise kirjanduse väljaandmise laiendamist ning õppetöö igakülgset kaasajastamist. On vajalik, et instituut saaks õiguse eriala suhtes süvendatud huvi ilmutanud üliõpilasi viia meie poolt kehtestatud õppegraafikule ja -plaanile.

* Tehnikahuvi langus on osaliselt seletatav ka inseneri prestiiži langusega. Kas instituudil endal on võimalik mõjutada inseneri prestiiži (oleks ju vajalik)?

TPI-s kehtivad nõudmised üliõpilastele on ikka olnud korralikul tasemel. Meie väljalangevus on suur, kuid õppetöö korraldus, metoodiline töö ja loengul pakutav materjal sisukas, kursuse- ja diplomiprojektid igati tasemel — seda on märgitud mitmes meid kontrollinud komisjonide aktides — ilmselt oleme teinud kõige olulisema meie instituudi lõpetaja prestiiži heaks. Kuid mõnegi eriala üliõpilaste pidevalt «kerge» koosseis (konkursi puudumise tõttu) mõjub lõpuks ka selle eriala keskmise lõpetaja väärtusele.

Ühtekuuluvustunnet ja eneseväärrikustunnet (ka prestiiži) tõstvat mõjuvad hästikorraldatud erialapäevad (näiteks meil LA, TP, KÜ, MA), täienduskursused TPI juures ja muud sidemed kõrgkooliga.

* Millised on õppemetoodilise töö põhisuunad?

Iga õppejõud on kohustatud hoolitsema oma aine õppemetoodilise korrasoleku eest (kirjandus, slaidid, joonised). Kõikides kateedrites peab instituudi nõukogu otsuse kohaselt 1984-86 aastail toimuma töö arvutustehnika ja tehniliste õppevahendite kasutamise laiendamiseks.

Puhteaduslike metoodiliste teemadena on instituudi teaduslike uurimistööde plaanis veel olulisemad: TPI automatiseeritud juhtimissüsteemi väljatöötamine ja üliõpilaskontingendi uurimine.

* Kuidas iseloomustada instituudi varustatust tehniliste õppevahenditega? Kas seoses 50. aastapäevaga on oodata selles vallas muutusi?

Arvan, et kõik õppejõud, kes on tõsiselt huvitatud grafo- või diaprospektori kasutamisest ja filmide näitamisest, leiavad praegu selleks ka võimalusi. Teatud vajalikke seadmete hulk on olemas. Puudub aga palju, et igas auditooriumis ootaksid valmis projektsiooniseadmed ja -ekraanid.

Uues auditooriumide hoones saavad enamus auditooriume nn. Simos-tüüpi sisustuse, s.t. täieliku tehnifitseerituse (nagu praegu on A-IV-301). Sellises auditooriumis vana varustusega ei sobi esineda ühelgi õppejõul. Uha enam tuleb auditooriume anda õppekabinettideks kateedritele, kes need siis ka vastavalt oma vajadusele sisustavad.

* Millist tulu näete õppejõudude arvutustehnika-alastest kursustest? Kuidas õppejõud suhtuvad neisse kursustesse?

Peaaegu kolmandas küsimuses ma osaliselt juba vastasin sellele. Tasemel on need õppejõud, kelle õpilaste teadmised on tasemel.

Kõrgkooli õppetöös leiavad üha enam kasutatud mitmesugused aktiviseerivad ja intensiivõppe meetodid. Kui suurenevad nõudmised teadmiste, väheneb aga auditoorse töö maht — peab õppejõud töötama tuginedes just uutele meetoditele. Palju määrab ka oskus korraldada (ja nõuda!) üliõpilaste iseseisvat tööd.

Õppejõud suhtuvad kursustesse peaaegu et entusiastlikult.

* Kas meie õppejõud vastavad tänapäeva kõrgkooli nõutud tasemele?

Eelpool, kolmandas küsimuses ma osaliselt juba vastasin sellele. Tasemel on need õppejõud, kelle õpilaste teadmised on tasemel.

Kõrgkooli õppetöös leiavad üha enam kasutatud mitmesugused aktiviseerivad ja intensiivõppe meetodid. Kui suurenevad nõudmised teadmiste, väheneb aga auditoorse töö maht — peab õppejõud töötama tuginedes just uutele meetoditele. Palju määrab ka oskus korraldada (ja nõuda!) üliõpilaste iseseisvat tööd.

Kõik õppejõud vast tõesti ei vasta neile nõuetele ja ei tööta kutsumusega. Mõnel puudub pedagoogitalent, mõni on ehk juba «kulunud» ja eemaldunud eesliinilt. Kindlasti mõjub õppejõududele ergastavalt konkursisüsteemi sisseviimine koos konkreetse aruandlusega tehtud õppe-metoodilisest, teaduslikust ja kasvatustööst.

* Kas instituudi õppepedukuse 100% on ilus fantaasia või ehk — edasine reaalne tulevik?

5000 üliõpilase hulgas leidub alati neid, kel ühel või teisel põhjusel eksamid ebaõnnestuvad. 100%-line õppepedukus kõrgkoolis on tõesti fantaasia ja isegi mitte ilus ja ka mitte tulevik.

* Kui palju ja milliseid nimelisi stipendiume saavad praegu meie üliõpilased? Mis on põhikriteeriumid nimeliste stipendiumide määramisel?

TPI-s määratakse praegu 16 nimelist stipendiumi: 8. V. I. Lenini, 1 V. Kingissepa, 2 J. Anveldi, 1 H. Pöögelmanni, 2 J. Lauristini, 1 E. Lenzi ja 1 NSVL a/ü stipendium. Selline arv ja nimistu on püsinud 1980. aastast siiani.

Nimeliste stipendiumide saajail peavad olema kõik viimase eksamissessiooni hinded «väga head», eelmistes tulemustes võib olla vaid mõni üksik hinne «hea». Stipendiaat peab olema ka ühiskondlikult aktiivne, tegelema teadusliku tööga.

* Kas on midagi uut oodata üliõpilaste tootmispraktika korraldamises? Kuidas jääte rahule tootmispraktika korraldusega instituudis? Paljud tudengid kurdavad, et ettevõtted ei ole neist huvitatud või näiteks IV kursuse noormehed, et «javäelaager ja tootmispraktika suvel järjest võtavad sügiseks puhkuse» ja «kamel hoopis viimase võhma välja». Samas on aga teada, et nii mõnedki ettevõtted pole rahul meie üliõpilastega (tudengitega on loodud korralikud tingimused, aga nemad ei viitsi midagi teha või ei tule kohalegi, aga lõpuks iseloomustust ja allkirju nõuavad). Mida arvate?

Tootmispraktika osatähtsus uutes õppeplaanides kindlasti suureneb ja konkretiseerub, peavad ju tihenema kõrgkooli ja tööstusettevõtte vahelised otsesidemed. On isegi ettepanekuid ühel semestril õppetöö korraldamiseks paralleelselt tööga ettevõtteis.

Esitatud puuduste puhul on profiileeriva kateedri poolt valitud praktikabaasiks ebasobiv ettevõtte või puudub kateedri-poolne kontroll ja nõudlikkus. On kahju, kui seda esineb, tänan osutamast.

IV kursuse suvine õppeplaan on tõesti tihe, kuid siiski on parem sõjaväelaagris käia pärast IV kursust, kui värske diplomiga taskus kohe laagrisse sõita.

* Vahepeal oli ajakirjanduses poleemika teemal «Eksamid ilma loeguteta», kus paljud väitsid, et loenguline õppetöö pole sugugi nii vajalik, kui arvatakse. Samuti on pideva arutuse all eksamid ise. Teie arvamus?

Arvan, et kõrgkoolis väljakujunenud õppesüsteemi akadeemiline konservatism sisaldab endas positiivsete elementidega ikka mingil määral loenguid ja eksameid. Loengute maht (auditoorne nädala-koormus) peab metoodiliste abivahendite olemasolu ja õppetöö aktiviseerimisel muidugi vähenema ning loeng kujunema üha enam probleemloenguks, kuid eriteadlase-õppejõu elava sõna tähtsust ei saa alahinnata. Konsultatsioonideta ja loenguteta iseõppimise puhul on tulemusel alati «isetegevuse» piiratud maht man.

* Kas meie üliõpilane on üle- või alakoormatud?

Üliõpilane on ülekoormatud liigse auditoorse koormusega, alakoormatud iseseisva tööga. Nõudlikkus iseseisva töö suhtes on veel liiga nõrk, abimateerjale ei jätku ja seetõttu pole ka intensiivne iseseisev töö muutunud kõikidel üliõpilastel igapäevase elu harjumuslikuks osaks.

* Millise hinnangu annate tänasele instituudile väljaastuvale noorele spetsialistile? Kui Te oleksite mõne tootmisette-

võtte juht, kas usaldaksite täielikult noort spetsialisti?

Kui inimest usaldan noort spetsialisti kindlasti, kuid kuna tal puuduvad töökogemused ja ta ei tunne uut kollektiivi küllaldaselt, siis teatud sisseelamisega (stažeerimine) on vajalik. Antavate tööülesannete raskus on edaspidi juba konkreetse isiku tublidusest.

Igale lõpetajale ma praegu siiski kvaliteedimärki ei omistaks.

* Meil on oma trüki- ja kirjastusosakond, trükkikoda. Nende töödest on üldiselt vähe teada. Vast paari sõnaga: millised funktsioonid on neil täita, mis on praegu käsil, mida uut võib oodata?

TPI trüki- ja kirjastusosakond trükib rotaprindi-trükistena õppe-metoodilisi materjale, TPI teaduslike tööde kogumikke ja mitmesuguseid rakendustrükiseid (blanketid, kutsed jne.).

Trükikoda võimsus on väikeseks jäänud, trükkimata käsikirju on kogunenud hulgaliselt. Trükikoda vajab laiendamist, sealne töö paremat stimuleerimist ja materjalidega varustamist. Nende puuduste kõrvaldamine toobki uut.

* Instituut ja armees aega teenivad meie noormehed. Kuidas on korraldatud suhted? Kuidas instituut saab kaasa aidata, et juba õpitu (omandatu) armees ei unuks. Mis mulje on jätnud need noormehed, kes nüüd armeest tagasi ning lülitunud meie tegemistesse?

Armees aega teenivad noormehed kuuluvad nii juriidiliselt (akadeemilisel puhkusel) kui ka moraalselt meie kollektiivi. Teaduskonnad ja rühmajuhendajad peavad olema nendega sidemisi.

Esimene, 95%-line tagasitulek 1985. aastal näitas, et õpihuvi on tõusnud, mitte langenud (tavalise väljalangevuse tõttu oleks kadu ju suuremgi olnud). Üldmulje mehistanud noormeestest on kõikides teaduskondades väga hea, ununenud õppematerjal meenutati kiiresti ja süveneti tõsiselt õppetöösse. Palju aitasid kindlasti meie koostatud füüsika ja matemaatika kordamiskonspektid, käivitatud stipendiumite, vaheviigade likvideerimiseks organiseeritud loengud ja vajalikud pikendusedki.

Küllap inseneri prestiiži tõstmine mõjub siingi õppimist soodustavalt.

* Millised on Teie meelest instituudielu põhiprobleemid?

Kõik see, mis tehakse laboratoorse-materiaalse baasi tugevdamisel, õppe-metoodilise töö aktiviseerimisel, õppejõudude kaadri tugevdamisel ja kasvatustöö paremal korraldamisel — teenib tiht põhieesmärki ja põhiprobleemi lahendamist — tõsta TPI lõpetajate kvaliteeti ja mitte ainult tänase päeva, vaid homse päeva vajalikele kõrgusele. Kõikidel märgitud tugevdamistel, aktiviseerimistel ja parandamistel on oma probleemid, mis peavad leidma õige kompleksse lahenduse instituudi põhi-tegevuse igakülgsele parandamiseks.

Kogu tegevus aga omandab vaid siis suurema mõtetatuse, kui kaoks probleem küllalt suurest hulgast halvasti ettevalmistatud ja õppida mitte tahtvatest (mittesuutelistest) üliõpilastest. Peame sekkuma selle probleemi lahendamiseks igal vajalikul tasandil. Ka «tooraine» peab olema kvaliteetne.

VÄRSKED TUULED INTERKLUBIS

Kui 1985. aasta suvel esimesed tipikad pärast sessiga mahasaamist koolingist tõusid ja kaitsevõrvi vormi selga tõmbasid, hõljus interklubi veel pilvedes. Tollane president TIIT ARRO ja tema eelkäija TOOMAS ESVALD olid loonud tuvega kollektiivi, millega ei tekkinud probleeme ühegi ürituse ettevalmistamisel ja läbiviimisel.

Edasine asjade käik oli interklubi jaoks vähem rõõmsustav. 1984 ja 1985. aastal kaotas IK instituudi lõpetajate

tõttu suure osa liikmeskonnast. Samal ajal jätkas aga Nõukogude Armee järjepidevalt oma ridade täiendamist.

Mõnevõrra leevendas IK olukorda see, et kaheaastase keha- ja vaimukarastuse saanud noormehed läinud sügisel jälle interklubilasteks said. Kui asja demobiliseeritud automaatikatudeng URMO VALLNER IK presidendiks valiti, ei olnud mitte põhjust talle kade olla, sest poolte interklubilaste õppegruppide sümbolid lõppesid numbriga «91». Edaspidi tulid küll juurde mitmed II kursuse aktiivsed noored, kuid «rebaseid» polnud IK koosseisus seni.

Kestva luuretegevuse tulemusena jõudis klubi juhatus järeldusele, et esmakursuslased ei ole meie tegevusest piisavalt teadlikud. Sellise infovaeguse kõrvaldamiseks oligi kavandatud INTERKLUBI REKLAAMI-ÕHTU 6. märtsil.

Kes sel neljapäeva õhtul «Evasse» kokku tulid, näitasid üles tõeliselt interklubilikku huvi selle vastu, mida presidendil parasjagu õelda oli. Ja õelda oli Urmo Vallneril küll. Kohaletunud näisid teda mõistvat ja lubasid oma edaspidise tegevuse kindlasti IK-ga siduda. Va-

nade interklubilaste nägudelt võis lugeda, et nad on seekordse «saagiga» rahul. «Rebased» näitasid üles taibukust Tallinna ja Eesti NSV ajaloo tundmisel ning ka fantaasiat taidluses. Samas lubasid nad ürituste organiseerimiselgi abiks olla.

Kuigi reklaamiõhtu on juba möödas, ei ole interklubisse tulekuga veel keegi hilineunud. Järelreklaamiks võib märkida sedagi, et IK-st on saanud alguse nii mõnegi tuntud noortejuhi ühiskondlik tegevus. Praegugi

kuuluvad interklubisse kolme teaduskonna komsomolisekretärid ja mitmed muud funktsionäärid.

Eriti ootame IK-sse neid, kel juba varuks mõni hea mõte klubi tegevuse huvitavamaks muutmiseks. On ju nii, et kui vahetada kellegagi õunad, on kummalgi ikkagi üks õun. Pärast ideede vahetamist on aga kummalgi neid kaks!

IK pressiminister
AARE VAALMA

LUGUPEETUD TIPIKAD!

Tuletame teile meelde, et RSP-86 raames kuulutas interklubi välja audio-visuaalsete programmide võistluse.

Järgnevalt veelkord võistluse tingimustest. AV-programmi pikkuseks peaks olema 2,5–4 minutit. Slaidikarp sisaldagu maksimaalselt 36 slaidi ja need asugu kõik kas siis vertikaal- või horisontaal-positsoonis. Muidu ei ole televisioon võimeline neid näitama. Programmide juurde kuuluv muusika võib olla nii kassetil kui ka lindil.

Tööd palume tuua instituudi komsomolikomitee arvestussektorisse (II-127) kuni 7. aprillini k. a.

Paremad programmid pääsevad REKLAAMIKLUBI vahendusel TV-ekraanile.

INTERKLUBI

EÜE ANNAB TEADA!

Lähenemas on järjekordne malevasuvi.

Regioonide staabiõn on lõpetanud luureretked ning üksteise järel ilmuvad regioonide infoplakatid kõrgkoolide EÜE-stendidele.

Seoses sellega on vaja igal malevasel teada perfoode täitmise ja esitamise korda. Täpsemalt järgmist:

1. Perfosid ei anta mitte rühma komandöridele, vaid hoopiski kõrgkooli EÜE sektorisse.
2. Arsti templi võtab iga malevakandidaat ISE oma kõrgkooli arstipunktist.
3. Dekanaadi tempel võetakse tsentraliseeritud korras. Need, kel malevaajale langeb ka suvine praktika, peavad perfoole (dekanaadi lahtrisse) hankima loa suvise praktika juhendajalt oma erialakateedrist.
4. Komsomolisekretäri lahtrisse annavad allkirja ELKNU TPI Komitee sekretär, asesekretärid või EÜE sektori juhataja.
5. Perfoole, näopildi lahtrisse suvalise olustikupildi väljalõikeid mitte kleepida. (NB! Mitte ka joonistada!)
6. Perfood tuua EÜE sektorisse AINULT kindlatel vastuvõtuaegadel. Vastuvõtuajad saate teada EÜE tultalt II ja III korpuse vahelises koridoris.
7. Rühmad, mille tuumikut (2/3 rühmast) juhtkond ei ole suutnud komplekteerida 31. märtsiks 1986, lähevad vabale komplekteerimisele, s. t. sinna määratakse malevasel vastavalt perfoode laekumise järjekorrale ilma juhtkonnaga nõu pidamata.

Tuleb KIIRUSTADA, sest rühmi on sel aastal VÄHEM kui kunagi varem.

MEELDIVAT MALEVASUVE SOOVIDES
HEITI HÄÄL
PEEP RAUDMANN

TÄHELEPANU, SÖDURPOISS!

Sina, kellele 1986. aasta märtsi lõpul ilmuv NSV Liidu kaitseministri käskkirjaga peatset reservi arvamist tähendab.

Kindlasti oled Sa mõelnud, et enne kui sügisel taas õpikute taha istuda, ootab Sind suvi kõigi oma võludega. Tundgite seostub suvi aga kindlasti ehitusmalevaga. Sinu eelkäijate kogemused on näidanud, et just EÜE on see, mis aitab tabada tudengile rütmi ja pingelisust ning üle saada kodupaikadest eemalolekust tingitud kohmetusest.

Muutava suve võid Sa veeta

EÜE Harjumaa regioonis. Regiooni, millesse kuuluvad Harju ja Rapla rajoon ning Tallinn, jäävad ajaloolise tähendusega paigad nagu Mahtra, Padise, Vigala jt. Need paigad annavad piiramatult ainet minevikuhõnguliste ürituste läbiviimiseks. Ajaloolise tausta loob ka regiooni rahvakunstist innustatud atribuutika.

Kui Sul tekib soov võtta suvel osa mõne Harjumaa regiooni rühma tööst, siis anna sellest aegsasti märku. Parem on seda teha, saates enda andmed regiooni komandöridele aadressil: 200108, Tallinn, Ehitajate tee 5, TPI Komsomolikomitee, EDUARD BRINDFELDT.

Kirjas peaks olema järgmine info:

1. Perekonna-, ees- ja isanimi.
2. Sünniaeg.
3. Kõrgkool, eriala ja õppe- rühma nimetus.
4. Millisel tööalal oled enne töötanud ja millisel omad kategooriat? a) müürsepp, b) puusepp, c) betoneerija, d) monteeriija, e) autojuht, f) traktorist.
5. Millise spordialaga tegeled ja omad järku?
6. Millisel muusikariistal mängid?
7. Kus sooviksid töötada?
8. Sinu soovid rühmakaaslaste suhtes.

Nende andmete kaudu püüme leida Sulle sobiva rühma ja sobivad malevakaaslased.

HARJUMAA REGIOONI
STAAP

(Algus 2. lk.)

14. Aurumehaanika-soojustehnika õpetamine Eestis (1880–1940). L. Oispuu ja N. Rozanov.

15. Elektrotehnika õpetamine Eestis (alates 1918). T. Metsusala.

16. Tallinna üliõpilasorganisatsioonid 1920–1940. L. Oispuu.

17. Tallinna Tehnikainstituut ja Tehnikaülikool (1936–1940). L. Oispuu ja T. Metsusala.

18. Muutavaid dokumente meie tehnikakõrgkooli ajaloost (1940–1960). J. Lootus.

19. TPI energeetikateaduskonna loomine ja areng. T. Metsusala.

Lektoritel on loengutele vastavad laiendatud masinakirjatekstid ja illustratsioonimaterjalid vähemalt 80% teemade osas. Paaril teemal on esialgu vaid loengukonspektid koos väljajäetud ning süstematiseeritud andmetega.

Dots. LEO OISPUU

TEATRIKUUL NUKUTEATRISSE!

KOLMEST NUKUTEATRI AFISISIT

Tudeng! Kui sa kõnnid mööda Tallinna tänavaid, küllap jääb Su pilk (talviselt ühetoonilist linnapilti arvesse võttes) peatuma värvikal teatriafiiside real. Jälgi terasemalt kolme neist: beži, tulipunase roosiga keskel, erkrohelist hüirekesega müürilehte ja pruuni, millel kujutatud sõjanuia meenutav kontrabass. Tea siis, et need kuuluvad etendustele «ROMEO JA JULIA», «SUVEÕO UNENÄGU» ja «AISOPOSE VITSAD».

Kes tahab näha poeetilisel väljendusrikkast, habrast ja peent nukumängu ja kaasa elada suure armastuse loole, tulgu vaatama W. Shakespeari «ROMEO JA JULIA».

Kellele on hingeldhedasem vaimukas, fantaasia ja imede poolest rikas, pisarateni naermaajav teatrikeel, see otsustagu W. Shakespeare'i «SUVEÕO UNENÄGU» kasuks.

Kes eelistab teravmeelset,

intellektuaalset teatrit, tulgu vaatama, kui värskest mõjub aastatuhandeid vana kirjandus tänapäeval Tõnu Raadiku koostatud lavaloos «AISOPOSE VITSAD».

Tudeng! Järgne kolme afiši kutsel ja tule veel teatrikuul Nukuteatri väikesesse hubasesse majja Lai t. 1.

Märtsikuu etendused:

17. märtsil kell 19 AISOPOSE VITSAD

23. märtsil kell 19 AISOPOSE VITSAD

24. märtsil kell 19 ROMEO JA JULIA

25. märtsil kell 19 SUVEÕO UNENÄGU

Teatri kassa avatud esmaspäeval, neljapäeval ja reedel kell 14–18.

TIINA VAPPER

ÕNNITLEME!

PROF. KT. VLADIMIR SEGERKRANTZ — 50

Prof. kt. Vladimir Segerkrantz tähistas 10. märtsil oma 50. juubelit.

Kiirusrežiimide projekteerimise ja prognoosimise alalt pärineb tema doktorikraad (1985. a.), aga ka tema kujunemine tunnustatud spetsialistiks selles valdkonnas, mitte ainult Nõukogude Liidus, vaid ka välismaal.

Doktoritöö kõrval jätkus tal jõudu teede ja liikluse tööstusharu labori loomiseks (1981. a.), mille teaduslikuks juhendajaks ta on praegugi.

Ühiskondliku tegevuse nimetuste nimekirja oleks väga pikk, nimetagem vaid, et ta kuulub NSVL Kõrg- ja Keskerihariduse Ministreeriumi kahte teaduslik-metoodilisse nõukogusse.

Soovime TPI 50-nda aastapäeva aasta juubilarile prof. Vladimir Segerkrantzile ka saajandi teiseks pooleks ärgeid ja siledaid teid.

Kolleegid autoteede kateedrist ja laborist

ARSENI SIIMAR — 70

8. märtsil tähistas oma 70. juubelit autoteede kateedri õppemeister Arseni Siimar.

Peale pikka ja edukat tööd geodeedina mitmetel ametikohtadel asus Arseni Siimar 1977. a. tööle TPI autoteede kateedrisse geodeesia laboratooriumi vanemmeistrina. Alates 1979. a. on ta samas õppe-meistriks. A. Siimar seisab hea geodeetiliste instrumentide korrasoleku eest ja abistab ehitusteaduskonna üliõpilasi laboratoorsetel töödel. Ta on teinud geodeetilisi töid mitmetel TPI ehitusobjektidel, näiteks keemiateaduskonna juurdeehituse, teedlabori ehitusel, Aegviidu spordibaasis, Nõmme jalakäijate silla ehitusel jne.

Autoteede kateedri kollektiiv soovib juubilarile tugevat teravist ja jõudu edaspidiseks tööks.

Vastutav toimetaja
R. MIKENBERG